

det bliver saa slemt. Som jeg nævnedes før: inden Krigens Udbrud, inden vi kom ind paa Rationeringen, saa længe Folk kunde købe fint Brød saa meget, de vilde, var Rugbrødsproduktionen ikke nær saa stor som nu.

Jeg tror netop, det er i det heldigste Øjeblik, dette Lovforslag kommer frem, navnlig for Københavns Vedkommende, hvor man særlig har protesteret mod det, som Lovforslaget tilsigter. Paa Rugbrødsfabrikanternes Generalforsamling i Foraaret oplystes det, at man havde købt en stor Grund ved Blegdamsvejen, og at man, saa snart Krigen var sluttet, vilde bygge et stort Bageri der og saaledes centralisere sin Produktion. Det er da heldigt, synes det mig, at de nu faar at vide, at der vil komme en Lov som denne, saa at de kan indrette Driften derefter. Hvis de begynde at bygge og indrettede sig paa Døgn drift, og der saa kort Tid efter kom en Lov, som medførte, at de maatte til at bygge om igen, vilde det blive langt dyrere. Fintbrødsbagerne har ligeledes købt en stor Ejendom, i Hejmdalsgade, hvor de vil indrette en Rugbrødsfabrik, ogsaa for dem vil det være heldigt, at de kan indrette Fabrikken med Henblik paa, at der er fremsat et Lovforslag som dette.

Dermed tror jeg ogsaa, den Indvending falder bort, som Venstres Ordfører (Jensen-Sønderup) nævnedes, Frygten for, at Brødfabrikkerne, hvis det skulde blive forbudt de Forretninger, der her er Tale om, at bage længere end de 16 Timer, saa vilde frembringe det, som disse er hindrede i at frembringe. Jeg tror, det er rigtigt nok, at der i den senere Tid, sænig siden den sidste Bagerstrejke, er en hel Del Bagermestre, der bager Rugbrød; men saa snart de faar deres Brødfabrik, er de forpligtede til ikke at bage Rugbrød mere: saa bliver deres Rugbrødsproduktion lagt hen til Fabrikken, saaledes at de udelukkende bager Fintbrød. Saa er der kun tilbage her i København Fællesbageriet. Jeg tror ikke, at der ligger nogen Hindring. Jeg tror nok, at det skal følge med, det har det gjort hidtil, og ikke alene har det fulgt med, men det er ogsaa gaaet i Spidsen, naar det gjaldt at fremme et eller andet, f. Eks. at forkorte Arbejdstiden, og hvad der ellers kunde tjene Publikums eller Svendenes Interesser.

Jeg tror saaledes ikke, at man behøver at være saa forfærdelig bange af Hensyn til Rugbrødsfabrikkerne, navnlig da de har de 5 Aars Overgangstid. Hvis jeg skulde indvende noget, skulde det være, at 5 Aars Overgangstid er rigeligt; jeg kunde godt

tænke mig en kortere Tid, f. Eks. 3 Aar, thi jeg tror, at man, hvis dette Lovforslag vedtages, og man ved, man skal over til en ny Driftsmaade, saa snart som Forholdene tillader det, vil begynde at indrette sine Bygninger og Fabrikker saaledes, at man ikke behøver at have den lange Frist, der skal gives efter Lovforslaget. Men det er jo en Ting, der kan tales om.

Som det er for Rugbrødsfabrikkerne, tror jeg ogsaa, det er for Fintbrødsbagerne. Jeg tror ikke, det vil komme til at skade ret meget, eller at Folk vil komme til at mangle Fintbrød, thi Sagen er — og det ved ogsaa den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti —, at naar man begynder Kl. 4 om Morgenen, kan man udmærket godt have det saakaldte Pladebrød i sin Forretning Kl. 6. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men det kommer han ikke bort fra, det er ikke noget, der skal ligge og raskes; naar blot Ovnen bliver fyret op, og man lægger sin Dejj, straks naar man kommer, vil man udmærket godt kunne have Brødet i Butikken Kl. 6 om Morgenen.

Saa er der Franskrød og Surbrød. Jeg erkender, at det vil man ikke kunne have før ved 8-Tiden, men alt, hvad der hedder Hveder, Kryddere og sligt, er ofte 2—3 Dage gamle, før de bliver solgt — de skal jo netop være 2—3 Dage gamle, før de sælges —, saa heller ikke her ligger der nogen Hindring. Jeg tror i det hele taget ikke, der i teknisk Henseende er noget i Vejen for at arbejde paa den foreskrevne Maade.

Der siges saa, at de smaa Mestre kan ikke konkurrere, de vil blive ødelagt. Det tror jeg dog ikke. Konkurrencen staar om, hvem der kan have det varmeste og friskeste Brød, og det er ganske naturligt, at det har de store Bagerier for Øjeblikket lettere ved. Naar en Mand staar med kun en Svend eller maaske ganske alene, kan han ikke arbejde Dag og Nat. Det er de store Bagere, der kan have det friskeste Brød, men de hytter sig ogsaa nok i Fremtiden. De vil ikke komme til at lide stort ved Forslaget. Det ærede Medlem talte om, at der var en hel Del Fintbrødsbagerier, der nu gik hele Døgnet. Det er dog vist ikke mere end 2, højst 3 her i København, saa det kom man vel ogsaa over. Naturligvis vil man ikke slaa nogen Forretning ned. Der vil blive givet Tid til at anskaffe Materiel og til at foretage de nødvendige Udvidelser. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal bekæmpe dette Lovforslag. Det er nu en Gang kommet paa Dagsordenen, og det kommer ikke ud af den, før det bliver gen-